

31 Noc zdrady – z Jezusem w Getsemani

Wielu badaczy Pisma Świętego zastanawia się, kim był Judasz Iskariota. Musiało go coś zachwycić w Jezusie, że został Jego apostołem. Dlaczego poszedł za Jezusem? Dlaczego potem Go zdradził?

O Judaszu czytamy w Ewangeliach i Dziejach Apostolskich. Często występuje z przydomkiem „Iskariota”, co znaczy prawdopodobnie „człowiek z Karioth” – wioski w południowej Judei lub że był synem Symona Iskarioty. Jezus zaufał mu, powołując go do grona apostołów.

Jezus modlący się w Getsemani

Judasz stał się jednym z tych, którzy pomagali Jezusowi. Był świadkiem Jego cudów, rozmawiał z Nim, jadł i odpoczywał w Jego towarzystwie, otrzymał moc uzdrawiania i wyrzucania złych duchów. To on był odpowiedzialny za pieniądze, z których apostołowie korzystali wspólnie. Świadczy to o zaufaniu, jakim go darzyli. Ale mimo to zdradził ich i przede wszystkim swojego Mistrza.

Jeden z Dwunastu, imieniem Judasz Iskariota, udał się do arcykapłanów i rzekł: „Co chcecie mi dać, a ja wam Go wydam”. A oni wyznaczyli mu trzydzieści srebrników. Odtąd szukał sposobności, żeby Go wydać.

Wtedy przyszedł Jezus z nimi [apostołami] do ogrodu zwanego Getsemani, i rzekł do uczniów: „Usiądźcie tu, Ja tymczasem odejdę i tam się pomodłę”.

Potem przyszedł do uczniów i rzekł do nich: „Śpicie jeszcze i odpoczywacie? A oto nadeszła godzina i Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników. Wstańcie, chodźmy! Oto blisko jest mój zdrajca”.

Gdy jeszcze to mówił, oto nadszedł Judasz, jeden z Dwunastu, a z nim wielka zgraja z mieczami i kijami, od arcykapłanów i starszych ludu. Zdrajca zaś dał im taki znak: „Ten, którego pocałuję, to właśnie On; Jego pochwyćcie!” Zaraz też przystąpił do Jezusa, mówiąc: „Witaj, Rabbi!”, i pocałował Go. A Jezus rzekł do niego: „Przyjacielu, po coś przyszedł?” Wtedy podeszli, rzucili się na Jezusa i pochwytili Go.

Judasz, który Go wydał, widząc, że Go skazano, opamiętał się, zwrócił trzydzieści srebrników arcykapłanom i starszym i rzekł: „Zgrzeszyłem, wydając krew niewinną”. Lecz oni odparli: „Co nas to obchodzi? To twoja sprawa”. Rzuciwszy srebrniki w stronę przybytku, oddalił się. A potem poszedł i powiesił się.

(Mt 26,14-16.36.45-50; 27,3-5)

W czasach Jezusa pocałunek był oznaką szacunku, ale w przypadku Judasza oznaczał zdradę. Jezus powiedział do niego: „przyjacielu” – to nie wróg zdradził Jezusa, lecz przyjaciel. Choć nie potrafiono udowodnić Jezusowi żadnej winy, zamknięto Go w więzieniu.

Jezus pragnął, by przyjaciele towarzyszyli Mu w ostatnich, najtrudniejszych chwilach Jego ziemskiego życia. Również od nas oczekuje, byśmy razem z Nim czuwali w Ogrójcu. To szczególny czas, kiedy możemy podziękować Jezusowi za to, że został z nami pod postaciami chleba i wina w Eucharystii.

Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus powiedział:

Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję.

(J 15,14)

Przyjacielem Jezusa jest ten, kto zna Jego nauczanie i wprowadza je w czyn. Przyjacielem Jezusa jest ten, kto kocha ludzi tak, jak On ich kocha. Ta przyjaźń zobowiązuje nas do pomocy osobom cierpiącym, biednym, opuszczonym. Nie chodzi tylko o przebywających w więzieniu z murem i drutem kolczastym. Mamy pomagać tym, którzy są oddzieleni murem smutku, bólu, którzy są niesprawiedliwie oskarżani, oczerniani, wyśmiewani. Przyjaciel Jezusa staje na przykład w obronie wyśmiewanej koleżanki czy odrzuconego kolegi. Do tego potrzeba odwagi.

Judasz nie uwierzył w Jezusa Chrystusa jako Zbawcę. Nie uwierzył też w Boże miłosierdzie i dlatego nie poprosił o przebaczenie. Również w każdym z nas jest jakaś cząstka Judasza. Nasze serce czasami błędzi i może się okazać, że nasza przyjaźń z Jezusem to tylko pozory, że przy nadarzającej się okazji zdradzimy swojego Przyjaciela.

Zaśpiewaj

1. Żal duszę ściska, serce boleść czuje,
Gdy słodki Jezus na śmierć się gotuje;
Kłęczy w Ogrójcu, gdy krwawy pot leje,
Me serce mdleje.

Czy wiesz, że...

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciemnicy jest towarzyszeniem Jezusowi w najtrudniejszych dla Niego chwilach, gdy jest samotny i opuszczony.

Odkryć tajemnice

Jezus cierpiał zdradzony przez Judasza, opuszczony przez apostołów i ośmieszany przez pilnujących go żołnierzy.

2. Pana świętości uczeń zły całuje,
Żołnierz okrutny powrozmi krępuje!
Jezus tym więzom dla nas się poddaje,
Na śmierć wydaje.

(fragment Gorzkich żali)

Zastanów się

- Jak dbasz o przyjaźń z Jezusem?
- Co jest przeszkodą, przez którą tracisz tę przyjaźń?
- Czy modlitwa i dobre uczynki to dla ciebie obowiązek, czy okazja do spotkania się z Przyjacielem?
- Co dzisiaj możesz zrobić, żeby pogłębić swoją przyjaźń z Chrystusem?

Zapamiętaj

W Wielki Czwartek wieczorem przypominamy modlitwę Jezusa w ogrodzie Oliwnym, Jego pojmanie i uwięzienie. W kościołach przygotowywany jest ołtarz adoracji, który nazywamy ciemnicą. Nazwa ta przypomina ciemności nocy, gdy Pan Jezus modlił się w ogrodzie Oliwnym. Ołtarz ten nazywa się też Ogrójcem.

Najświętszy Sakrament jest przenoszony do ciemnicy po Mszy Świętej Wieczerzy Pańskiej. Wierni adorują go tam do późnych godzin nocnych oraz w ciągu dnia w Wielki Piątek.

Zadanie

1. Napisz krótką modlitwę, w której zapewnisz Jezusa o swojej przyjaźni. Pomódl się nią w Wielki Czwartek podczas adoracji w ciemnicy.
2. Napisz, jak pielęgnujesz swoją przyjaźń z Jezusem.

Sprawdź swoją wiedzę

1. Przyjacielem Jezusa jest ten, kto:
 - a) tylko o Nim mówi,
 - b) często o Nim śpiewa,
 - c) zna Jego nauczanie i wprowadza je w czyn.
2. Ciemnica to:
 - a) ołtarz przypominający modlitwę Jezusa w Ogrójcu, Jego pojmanie i uwięzienie,
 - b) pokój pomalowany ciemnymi kolorami,
 - c) piwnica w ogromnym zamku.